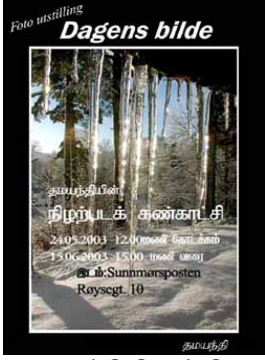

- ஜூன் 2003 இதழ் 42 பதிவுகள் இணைய இதழில் வளையான நிகழ்வுக் குறிப்பு ஒரு பதிவுக் காக. -

தமயந்தியின் நிழற்படக் கண்காட்சி 24/05/03 இலிருந்து 15/06/03 வரை, நோர்வேயில் Sunnmorsposten, Roysegt 10 இல் நடப்பெறவுள்ளது. காற்றின் தழுவலில் நித்தம் சிலிர்த்து அவ்வப்போது சூரியக் குளியலிலும் மறுபொழுது பனியின் போர்வையிலுமாய் - பொழுதொரு மனையாய், பொழுதின் மனையாய் - துண்டம் துண்டமாய் சிதறிக் கிடக்கும் நோர்வே. பொழுதுகளின் வார்த்தைகளற்ற உலகை எங்களோடு உறவாட விட்டிருக்கிறார் தமயந்தி. புரட்சி, போராட்டம், அரசியல், ஐனநாயகம், உரிமை என ஒரு புறமும், கலை, அழகு, கவிதை, அறிவியல் இலக்கியம் என இன்னொரு புறமும் அல்லலாடி சிதறந்து - இழப்பு, சோகம், நிச்சயமின்மை, கழிவிரக்கம், பச்சாதாபம், பிரிவாற்றாமலை எனத் தோய்ந்து சோர்ந்த போதிலெல்லாம் "உயிரா போய் விட்டது" என மீண்டும், "காணுமிடமெல்லாம் நம் வசமே" என நம்பிக்கையுடன் செயற்பட்டு வருகிறார். நானும் நான் சார்ந்ததுமே சமீகம், என்படக்கை விரிப்பில் இருந்து தொடங்கி மீண்டும் கண்ணயர் முனையும் வரையான காட்சிகளே எனது சமீகம் என - நற்றையவை எல்லாம் நெஞ்சில் ஏறி பரிகசிக்க, நாளைய நடுத்தெருவாக காண வாழ்வாய் அச்சுறுத்த - கணமும் கணத்தில் விளையும் கணமும் வாழ்வின் நிஜம் என களிப்புறும் கலைஞன்.

எல்லா மனிதர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய சாவைப் பற்றிய பயம் - வாழ்வைப் பற்றிய பயம், இவை இரண்டையுமே துணிச்சலுடன் விரட்டிச் செல்வது அல்லது புறக்கணித்துச் செல்வது இவனது விளையாட்டு. அதுவே அவனது கலை - வாழ்வு எல்லாம். அயலவர் ஆயுதம் வந்தபோது தலை குனிந்து, உடன் இருந்தவர்களை ஓங்கியபோது அழுது புலம்பிய ஒரு காலத்தின் மடியில் - புரட்சியாளனாய், போராளியாய் தன் முஷ்பிகளை உயர்த்திக் கொண்டபோது - மூதுகலும்பும் உட்கைகப்பட்ட பிராணியாய் பல பொட்டிகள் பிந்து, ஜரோப்பிய பற்றைக்கூள் பதுங்கி, மொழியும் கழன்று ஊமையாகிப்போன தெருக்களின் ஓர் அகதிப் பாடகனின் மொழியும் இதுதான் - வாழ்வும் இதுதான் போலும்.

Written by - கலசைச் செல்வன் -

Saturday, 01 March 2014 04:29 - Last Updated Saturday, 01 March 2014 04:36

இந்தப் பின்னணியில் தான் தமயந்தியின் புகழைப் படங்களை நேசிக்க முடிகிறது. கலனொன் -காட்சி, படபைபு-படபைபாளி, இவ்வகையான பிரிப்புகளோடு இவர் புகழைப் படங்களைப் பார்க்க முடிவதில்லை. அனதைத்திலும் ஓர்பங்களியாகவே இவர் கலந்து விடுவதகை காணமுடிகிறது. சாதாரணமாகப் பார்க்கிறபோது அழகியல் சார்ந்த நேர்த்தியாக சிறப்படுத்துப்பட்ட காட்சியாக தோன்றுகின்ற ஒவ்வொரு புகழைப் படத்துக்குள்ளும், உணர்ச்சிப்பிரவமான கனத்த உள்வீடும் ஒன்று ஊசலாடி நரத்தனம் கொள்வதை அடுத்தவர் அனுபவக் கட்டடுக்குள் நுழையத் தெரிந்தவர்கள் இலகுவாக கண்டு கொள்வர். கலன அழகதைத் தடெுகிறது. உண்மையைத் தடெுகிறது. அரத்தத்ததைத் தடெுகிறது. அனுபவத்ததைத் தடெுகிறது. ஓரே காட்சி ஒவ்வொருவராகும் ஒவ்வொரு விதமான உணர்வுலகளை எழுப்பி விடலாம். அது அவ்வவர் அநிலை சார்ந்த அனுபவங்களையும், அக்கணத்து மன உணர்வையும் பொறுத்த விடயம். தமயந்தியின் வார்த்தகைகற்ற உலகின் - கமரா கவிதையின் இசையை நுகரும்போது, பல சமயங்களில் நடுஞ்சின் அலகைள் மலேழெந்து, அனல்புயல் கக்க, கண்கள் வுடித்து ஊற்றடுக்க புன்னகைக்கிறேன்.

இந்த உலகுக்கும் எனக்கும் இடையேயான உறவு உக்கிரம் கொண்டு உருவறே, ஓர் உணர்வுப் பிரவாகத்துள் தோய்கிறேன். அது பச்சாதாபமா, பரிகாசமா தெரியாது. ஒன்று மட்டும் நிதர்சனமாய்த் தெரிகிறது. காணுமிடமல்லாம் நம் வசமே எனக் கொண்ட போதிலும், எதுவும் எமதில்லை எனக் கொண்ட இவ்வால்கின் அகதி. தமயந்தியின் படங்களினுடாக வரும் பனிக காற்றின் சிறகாய் இருந்தாலென்ன - உறாை நதியின் அலையாய் இருந்தாலென்ன - மலகைளின் மாலகையாய் இருந்தாலென்ன - மரங்களின் ஓகஸ் ராவாய் இருந்தாலென்ன- அனதைதின் அடியிலும் ஓலமிட்டும் என முகத்திலறவைது அகதி! அகதி!! அகதி!!! தமயந்தியின் புகழைப் படங்கள் என இதயக் கபாலங்களில் இப்படித் தான் சாளரங்களதைத் திறக்கின்றன. காமரா - தானும் தான் காணும் காட்சிகளுக்குமிடையே தன்னையும் காட்சியையும் சதேப்படுத்தாமல் இரகசிய மெனம் காத்துச் செயற்படுகிறது. தனது அகப்புற அனுபவ உணர்ச்சிகளில் தானியங்கி, காட்சிகளின் உயிரை மட்டும்மே மல்லக் கொய்து நம் தரிசனத்துக்கு வதைத்துவிடுகிறது. அவரது கலனை ஆளுமையின் அழகியல் நரம்புகள், அவர் ஏற்ற வடகுகளின் ரணங்களையும் சரேத்தே வெளிப்படுத்துகின்றன.

வாழ்க்கை வழங்கும் அனுபவம், அனுபவம் வழங்கும் வாழ்க்கை - இவைபுணரப் பிறந்த வாழ்வின் சாரமே இவர் புகழைப் படங்கள். மனிதர்கள் அற்ற அவரின் பெரும்பாலான படங்கள் மனிதவாழ்வின் அவலத்தையும் ஆனந்தத்தையும் பசேுகின்றன. அதே சமயம் காலம் காலமாய் கட்டி வாழ்ந்த இந்த மக்கள் என்னோடு இயற்கையாய் இல்லை என்பதையும், "நான் தனித்தே இருக்கிறேன்" என்பதைக் கட்டடகுகுரலாய் வெளிப்படுத்துகின்றன.

- சரியானகைக் கண்டும நிமிர்ந்தபடி புன்னகைக்கும் பனி உறாை மலகைகள்

Written by - கலசைச் சலெவன் -

Saturday, 01 March 2014 04:29 - Last Updated Saturday, 01 March 2014 04:36

- உள்ளங்கை வலெப்புத்தில் உருகக் கட்டிய மனெ மயாகினும், சங்கிலியே (சிறை விலங்கு) ஆயினும் கட்டியாக பற்றிக்கொண்ட பனி.

- உலரப் போய் கொடியில் தடுக்கு மாட்டிக்கொண்டு உறநைந்துபோன ஆடகைகள்

- எத்துணை நம்பிக்கையுடன் நீண்டு பயணித்து படுத்த பவின தண்டில் தொடர முடியாது உதிரப்போகும் இறுதி இலையில் தரித்திருக்கும் நத்தை.

- முக்கி எழுந்து, மொட்டுடைத்து படுத்துமாகிவிட்டது. சிலந்தி தன் சிறையை விரித்த போதும் சூரியன் தொடர்ந்தும் விடிவிற்காய் தன் படயைணிகளை அனுப்பிக் கொண்டே இருக்கிறான்.

- “கொன்சென்றசேன் காமப்” இல் போடப்பட்டனவாய் எல்லாம் பனியின் ஆகிருதியில் அடங்கி மனெனித்துக் கிடக்கிறது. ஆயினும் வாழ்வாக்கு வணேட்டி ஒற்றை வள்ளம் கடல் வயலுள் நுழைகிறது.

- பாழடைந்த வீட்டின் உக்கிய கதவாயினும் ஒரு வாசலனும் திறந்திருக்கிறது. போதும்.

- ஆடகளை கட்டாக்குள் விட்டுத் தீனி போடும் கைகள். கட்டாக்குள் இருந்து வாங்கி உண்பதில் அவர்கள் ஆனந்தம். நாளை உணவாக்கும் அவை உயிரைக் கொடுக்கும். பீரங்கியோடு, நோர்வே தேசியக் கொடி அருகே ஒரு கறுப்பு நாய் காவல் காக்கிறது....? இப்படி இவர் புகைப்படங்களை உள் வாங்கும் போது நமது சமீக, பண்பாட்டு, போராட்ட வடகுகளின் விமர்சன முகங்கள் நமக்கு தோற்றம் தருகின்றன. இழந்ததை ஈடுகட்டும் வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்படாத ஒரு மலசக்தி இப்புகைப்படங்களின் பின்னே மறநைது சலெவதை உணரமுடியும்.